

Fragmety z Pisma Świętego, którymi żyjemy:

Apostoł Paweł głosicielem misterium Chrystusa wśród pogan

1 Dlatego ja, Paweł, więzień Chrystusa Jezusa dla was, pogan... 2 bo przecież słyszeliście o udzieleniu przez Boga łaski danej mi dla was,

3
że mianowicie przez objawienie oznajmiona mi została ta tajemnica, jaką pokrótce przedtem opisałem.

4
Dlatego, czytając [te słowa], możecie się przekonać o moim zrozumieniu tajemnicy Chrystusa.

5
Nie była ona oznajmiona synom ludzkim w poprzednich pokoleniach, tak jak teraz została objawiona przez Ducha świętym Jego apostołom i prorokom,

6
to znaczy, że poganie już są współdziedzicami i współczłonkami Ciała, i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez Ewangelię.

7
Jej sługą stałem się z daru łaski Boga udzielonej mi przez działanie Jego potęgi.

8
Mnie, zgoła najmniejszemu ze wszystkich świętych, została dana ta łaska: ogłosić poganom jako Dobrą Nowinę niezgłębione bogactwo Chrystusa

9
i wydobyć na światło, czym jest wykonanie tajemniczego planu, ukrytego przed wiekami w Bogu, Stwórcy wszechrzeczy.

10
Przez to teraz wieloraka w przejawach mądrość Boga poprzez Kościół stanie się jawna Zwierzchnościom i Władzom na wyżynach niebieskich –

11
zgodnie z planem wieków, jaki powziął [Bóg] w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

12
W Nim mamy śmiały przystęp [do Ojca] z ufnością, przez wiarę w Niego.

13
Dlatego proszę, abyście się nie zniechęcali prześladowaniami, jakie znoszę dla was, bo to jest

właśnie waszą chwałą.

(Ef 3, 1-13)

Zjednoczenie pogan i Żydów w Bożą świątynię

11 Dlatego pamiętajcie, że niegdyś wy – poganie co do ciała, zwani „nieobrzezаныmi” przez tych, którzy zowią się „obrzezаныmi” od znaku dokonanego ręką na ciele – 12 w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani Boga na tym świecie.

13

Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa.

14 On bowiem jest naszym pokojem.

On, który obie części [ludzkości] uczynił jednością,

bo zburzył rozdzielający je mur – wrogość.

W swym ciele 15 pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój,

16 i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem, w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości.

17 A przyszedłszy, zwiastował pokój

wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko,

18 bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

19 A więc nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – 20 zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus.

rośnie na świętą w Panu świątynię,

22

w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

(Ef 2, 11-22)